

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bielecki

SSN Agnieszka Żywicka

w sprawie z odwołania W. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Sosnowcu
o zadłużenie z tytułu składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 7 lutego 2024 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 14 grudnia 2021 r., sygn. akt III AUa 1251/20,

I. oddała skargę kasacyjną,

**II. r.pr. W. C. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
w Katowicach 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skarżącemu w
postępowaniu kasacyjnym, przy czym kwotę tę należy
podwyższyc o stawkę obowiązującego podatku VAT.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z 14 grudnia 2021 r. oddalił apelację
W. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z 19 grudnia 2019 r., oddalającego

jego odwołanie od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Sosnowcu z 6 czerwca 2018 r. stwierdzającej, że ubezpieczony W. K. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od grudnia 2001 r. do listopada 2005 r. na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz P. w łącznej kwocie 41512,31 zł.

Ubezpieczony zarzucił, że nie doszło do przerwania biegu przedawnienia, gdyż wezwanie do zapłaty nie stanowi podstawy do przerwania biegu przedawnienia, a ponadto nie otrzymał żadnego z upomnień.

Organ rentowy wskazał, że bieg terminu przedawnienia uległ zawieszeniu.

Sąd Okręgowy nie stwierdził przedawnienia należności składowych i dlatego odwołanie ubezpieczonego oddalił.

Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu oddalenia apelacji podzielił ustalenia Sądu pierwszej instancji. Sąd Apelacyjny uzupełnił postępowanie dowodowe i zwrócił się do Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. o nadesłanie tytułów wykonawczych wystawionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Sosnowcu przeciwko W. K. obejmujących sporne składki.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w S. wraz z tytułami wykonawczymi przekazał zawiadomienie [...]z 20 października 2004 r. Zostało wystawione na podstawie art. 80 § 1 ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zostało doręczone Bankowi w S.. Wskazano w nim, że należy przekazać zajętą kwotę organowi egzekucyjnemu. Ponadto, że egzekucja jest prowadzona na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych przez ZUS Oddział w Sosnowcu, wymieniono numery tytułów wykonawczych, wskazano należności oraz okres którego dotyczą. Zawiadomienie to zostało także doręczone ubezpieczonemu. Korespondencję wysłano na adres: ul. [...], w S.. Zwrotka została zarejestrowana 10 listopada 2004 r.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w S. sporządził również zawiadomienie [...]1z 7 września 2009 r. Zostało ono wystawione na podstawie art. 80 § 1 ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zostało ono doręczone Bankowi S.A. Departament Płatności i Rozliczeń w K.. Wskazano w nim, że należy przekazać zajętą kwotę organowi egzekucyjnemu. Zaznaczono, że

egzekucja jest prowadzona na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych przez ZUS Oddział w Sosnowcu, wymieniono numery tytułów wykonawczych, wskazano należności oraz okres którego dotyczą. Zawiadomienie to zostało także doręczone ubezpieczonemu 17 września 2009 r. Jak wynika z potwierdzenia odbioru wydano je dorosłemu domownikowi. Zawiadomienie [...]1obejmowało także należności za maj 2004 r. Nie były one wymienione w zawiadomieniu [...]2.

Kwestię przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne reguluje art. 24 ust. 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W pierwotnej wersji ustawy, okres przedawnienia ustalono na 5 lat. Stan prawny uległ zmianie na mocy nowelizacji, która weszła w życie 1 stycznia 2003 r., a która wydłużyła okres przedawnienia do 10 lat - art. 1 pkt 9 ustawy z dnia 18 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2002 r. Nr 241, poz. 2074). Ustawa zmieniająca nie zawiera wyraźnego uregulowania kwestii międzyczasowych co do przedawnienia należności wymagalnych przed dniem jej wejścia w życie. Upływ terminu przedawnienia - wynoszącego do dnia 31 grudnia 2002 r. - 5 lat, przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej powodował skutek wygaśnięcia zobowiązania; natomiast w przypadku, gdy zobowiązanie to przed dniem 1 stycznia 2003 r. (data wejścia w życie ustawy z 18 grudnia 2002 r.) nie uległo przedawnieniu, to ma do niego zastosowanie zasada bezpośredniego działania ustawy nowej, co oznacza, że zobowiązanie z tytułu składek nieprzedawnionych przed dniem 1 stycznia 2003 r., podlega 10-letniemu przedawnieniu.

Od dnia 1 stycznia 2012 r. na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a ustawy z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011 r. Nr 232, poz. 1378), wprowadzono 5-letni okres przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Przepis art. 24 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w nowym brzmieniu, znajduje zastosowanie do terminów przedawnienia, których bieg rozpoczął się przed 1 stycznia 2012 r., z tym zastrzeżeniem, że w takim przypadku bieg przedawnienia będzie liczony od dnia 1 stycznia 2012 r. Jednakże, jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. miało nastąpić wcześniej - zgodnie z brzmieniem wcześniejszych przepisów - wówczas jego upływ nastąpi z upływem tego wcześniejszego terminu - art. 27 ust. 1

i 2 ustawy z 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców.

Zatem składki na ubezpieczenia społeczne wymagalne poczynszyszy od 1 stycznia 2007 r. do grudnia 2011 r. przedawniają się po upływie terminu 5 lat liczonego od dnia 1 stycznia 2012 r. Z kolei składki wymagalne do 31 grudnia 2006 r. przedawniają się z upływem terminu 10 lat. Natomiast składki wymagalne od stycznia 2012 r. ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat od daty wymagalności. ZUS zaskarżoną decyzją objął składki za okres od grudnia 2001 r. do maja 2004 r. Czyli uległyby one przedawnieniu po upływie 10 lat.

Zgodnie z art. 24 ust. 5b ustawy systemowej bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. Sąd Okręgowy uznał, że za taką czynność należy uznać upomnienie. Sąd Apelacyjny nie podzielił tego poglądu i podtrzymał stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 października 2018 r., III AUa 696/18.

Zawieszenie biegu terminu przedawnienia ma ten skutek, że po upływie okresu zawieszenia termin przedawnienia liczy się dalej i jest on przedłużony o okres zawieszenia. W niniejszej sprawie bieg terminu przedawnienia z całą pewnością uległ zawieszeniu od 10 listopada 2004 r., a co do należności za maj 2004 r. od 17 września 2009 r. W tych datach doręczono ubezpieczonemu zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego. Zawiadomienia te zostały doręczone w trybie art. 80 ust. 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego z całą pewnością jest czynnością w toku postępowania egzekucyjnego i jest to czynność podjęta w celu wyegzekwowania należności. Nie ma przy tym znaczenia czy były to czynności skuteczne. W zawiadomieniach wskazano, że egzekucja jest prowadzona na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych przez ZUS Oddział Sosnowiec, wymieniono numery tytułów wykonawczych, wskazano należności oraz okres, którego dotyczą. Wraz z doręczeniem zawiadomień o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego ubezpieczony jako dłużnik uzyskał wiedzę o podjętych czynnościach zmierzających do egzekucji należności. Bieg terminu przedawnienia

był zawieszony do dnia 2 października 2018 r., kiedy to Naczelnik Urzędu Skarbowego umorzył postępowanie egzekucyjne za okres objęty zaskarżoną decyzją. Zatem składki na ubezpieczenia społeczne nie uległy przedawnieniu.

Zgodnie z art. 93 ust. 2 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2017 r., poz. 1938) należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne ulegają przedawnieniu na zasadach określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych. Zatem analogicznie jak w przypadku składek na ubezpieczenia społeczne, także nie uległy przedawnieniu składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (jednolity tekst: Dz.U. z 2017 r., poz. 1065) składki na Fundusz P. opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne. Zatem analogicznie jak w przypadku składek na ubezpieczenia społeczne, także nie uległy przedawnieniu składki na Fundusz P.

Reasumując zarzut naruszenia prawa materialnego, tj. art. 24 ust. 5b ustawy systemowej był zasadny. Także zarzut błędnej oceny dowodów (art. 233 k.p.c.) był uzasadniony ponieważ z zapisania w tytułach egzekucyjnych adnotacji o treści „opłata” z datą 10 listopada 2004 r. i 17 listopada 2004 r. nie wynika, że w tych datach wysłano do ubezpieczonego tytuły wykonawcze.

Pomimo powyższego wyrok odpowiadał prawu i apelacja na podstawie art. 385 k.p.c. została oddalona.

W skardze kasacyjnej zarzucono:

1. Naruszenia prawa materialnego:

- art. 24 ust. 5b ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż zajęcie nieistniejących rachunków bankowych (zajęcie rachunków nieposiadanych przez ubezpieczonego w bankach, do których skierowano zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego - tj. zawiadomienie [...]z 20 października 2004 r. oraz zawiadomienie [...]z 7 września 2009 r.), na podstawie art. 80 § 1 i § 2 w zw. z art. 81 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jest czynnością zmierzającą do wyegzekwowania należności, a co za

tym idzie prowadzącą do zawieszenia biegu terminu przedawnienia,

- art. 80 § 1 i § 2 w zw. z art. 81 § 1 ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, poprzez ich błędną wykładnię prowadzącą do przyjęcia, iż zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego jest czynnością podjętą w celu wyegzekwowania należności, o której mowa w art. 24 ust. 5b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i prowadzącą do zawieszenia biegu terminu przedawnienia, nawet w sytuacji gdy ubezpieczony nie posiadał rachunku w bankach, do których skierowano zawiadomienia o zajęciu (tj. zawiadomienie [...]z 20 października 2004r. oraz zawiadomienie [...]z 7 września 2009 r.), podczas gdy warunkiem dla stwierdzenia zawieszenia biegu terminu przedawnienia należności z tytułu składek w wyniku zastosowania środka egzekucyjnego jakim jest zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego jest prowadzenie przez bank rachunku bankowego zobowiązanego.

2. Naruszenia przepisów postępowania:

- art. 232 zdanie drugie k.p.c. w zw. z art. 3 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 243² k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 382 k.p.c. przez dopuszczenie i przeprowadzenie w interesie organu rentowego z urzędu dowodu z dokumentów wystawionych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. tj. zawiadomienia [...]z 20 października 2004 r. oraz zawiadomienia [...]z 7 września 2009 r. w celu udowodnienia faktu mającego dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie, pomimo braku inicjatywy dowodowej organu rentowego w tym zakresie oraz braku innych okoliczności uzasadniających działanie wbrew zasadzie kontradyktoryjności i równości stron, co doprowadziło do naruszenia prawa do bezstronnego sądu (art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji), a tym samym miało istotny wpływ na wynik sprawy,

- art. 381 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i obejście zakazu dowodowego wynikającego z tego przepisu, dokonując dopuszczenia i przeprowadzenia w interesie organu rentowego z urzędu dowodu z dokumentów wystawionych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. tj. zawiadomienia [...]z 20 października 2004 r. oraz zawiadomienia [...]z 7 września 2009 r., mimo że organ rentowy nie wykazał, iż nie mógł powołać go w postępowaniu przed Sądem I instancji, albo że potrzeba powołania się na ten dowód wynikła później,

- art. 378 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na oparciu wyroku Sądu II instancji na okolicznościach niepodniesionych w apelacji i tym samym polegające na wyjściu ponad zarzuty apelacyjne, na skutek dopuszczenia i przeprowadzenia z urzędu dowodu z dokumentów wystawionych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. tj. zawiadomienia [...]z 20 października 2004 r. oraz zawiadomienia [...]z 7 września 2009 r.,

- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego w celu ustalenia faktów mających znaczenie dla sprawy, poprzez pominięcie jego istotnej części, tj. pisma Banku SA z 24.09.2009 (do Naczelnika Urzędu Skarbowego w S.), sporządzonego w odpowiedzi na zawiadomienie nr [...]3, w którym to piśmie tenże bank informuje, iż nie prowadzi rachunków należących do W. K., w konsekwencji czego Sąd II instancji błędnie uznał, iż na skutek zawiadomienia z 7 września 2009 r. nr [...]1doszło do skutecznego zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego ubezpieczonego i tym samym, iż jest to czynność zmierzająca do wyegzekwowania należności z tytułu składek i prowadząca do zawieszenia biegu terminu przedawnienia należności z tytułu składek.

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Pozwany wniósł o oddalenie skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

I. W sprawie należy oddzielić prawo materialne od prawa procesowego. Przedawnienie jest instytucją prawa materialnego a nie procesowego.

Znaczenie ma zatem art. 24 ust. 5b ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Przepis ten od 1 stycznia 2022 r. ma następującą treść: *Bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od pierwszego dnia miesiąca, w którym nastąpiło rozpoczęcie potrąceń ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych wypłacanych przez Zakład lub podjęcie pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do ostatniego dnia miesiąca, w którym zakończono potrącenia, lub*

do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.

Wcześniej art. 24 ust. 5b zaś stanowił: *Bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.*

W sprawie zastosowanie ma poprzednia regulacja ze względu na datę decyzji i wyroku, czyli znaczenie ma pierwsza czynność zmierzająca do wyegzekwowania należności z tytułu składek.

Wobec treści art. 24 ust. 5b zarzuty materialne skargi nie są zasadne, gdyż pierwszą czynnością zmierzającą do wyegzekwowania należności składkowych nie musi być czynność stricte egzekucyjna, czyli aż zajęcie rachunku bankowego dłużnika. Konsekwentnie, warunkiem stwierdzenia istnienia takiej czynności w rozumieniu art. 24 ust. 5b ustawy nie jest też skuteczność egzekucji.

Słowo „zmierzać” oznacza dążenie do czegoś. Tym samym, w sprawie mogą to być czynności poprzedzające czynności ściśle egzekucyjne, zatem wcześniejsze niż podjęte oraz prowadzone przez organ egzekucyjny i skierowane bezpośrednio na wykonanie tytułu wykonawczego (egzekucyjnego).

ZUS może prowadzić egzekucję sam we własnym zakresie, ale tylko przez potrącenia ze świadczeń wypłacanych ubezpieczonemu. Natomiast egzekucja z innego majątku dłużnika może być prowadzona tylko przez organ egzekucyjny, którym Zakład już nie jest.

Czynności zmierzające do wyegzekwowania należności z tytułu składek mogą odbywać się jeszcze na etapie postępowania przed ZUS, a więc nie są to wyłącznie czynności przed organem egzekucyjnym (naczelnikiem urzędu skarbowego, komornikiem). Od czynności zmierzających do wyegzekwowania należności z tytułu składek zależy wszczęcie i prowadzenie egzekucji przez uprawniony organ. W tej sprawie był to naczelnik Urzędu Skarbowego do którego wierzyciel - ZUS Oddział w Sosnowcu - musiał zwrócić się o wszczęcie i prowadzenie egzekucji, co oznacza, że organ egzekucyjny nie podejmuje czynności zmierzających do wyegzekwowania należności z tytułu składek w rozumieniu art. 24 ust. 5b ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, a tylko czynności egzekucyjne na podstawie ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w

administracji.

Czynnością zmierzającą do wyegzekwowania należności z tytułu składek było, ustalone przez Sąd Apelacyjny, wystawienie przez wierzyciela – ZUS Oddział w Sosnowcu - tytułów wykonawczych i skierowanie ich do organu egzekucyjnego. Jeśli wniosek egzekucyjny oparty na tytule wykonawczym spełnia warunki określone w ustawie, to dalej egzekucję prowadzi organ egzekucyjny. Jest to zatem etap późniejszy niż określone w art. 24 ust. 5b ustawy czynności zmierzające do wyegzekwowania należności z tytułu składek.

Skoro czynności zmierzające do wyegzekwowania należności z tytułu składek nie mogą być zawężone tylko do czynności stricte egzekucyjnych organu egzekucyjnego, to tracą na znaczeniu zarzuty materialne skargi.

Skarżący nie bez racji wskazuje, że nie jest możliwe zajęcie wierzytelności dłużnika w odniesieniu do rachunków bankowych zobowiązanego, jeśli bank nie prowadzi rachunku bankowego dłużnika - art. 80 i art. 81 ust. 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji *a contrario*, co nie oznacza, iż zasadny jest pierwszy zarzut materialny skargi. Zestawienie w nim art. 24 ust. 5b ustawy systemowej i tych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji nie ma wspólnego zakresu, gdyż zajęcie rachunku bankowego w postępowaniu egzekucyjnym jest realizacją wniosku egzekucyjnego, czyli bezpośrednią czynnością egzekucyjną. Prócz niej są jeszcze wcześniejsze czynności zmierzające do wyegzekwowania należności z tytułu składek, czyli czynności w szerszym rozumieniu, gdyż obejmują czynności organu rentowego a nie tylko organu egzekucyjnego, które zmierzają do wyegzekwowania należności z tytułu składek, czyli nie obejmują czynności, które w zwykłym procesie egzekucji są podejmowane przez organ egzekucyjny uprawniony do wykonania tytułu wykonawczego. W przeciwnym razie przedawnienie, a ściślej zawieszenie przedawnienia zależałoby od działania drugiego podmiotu, czyli od organu egzekucyjnego i skuteczności jego czynności. Tymczasem chodzi o działanie wierzyciela, czyli organu rentowego, którzy sam nie może potrącić wierzytelności, stąd musi zwrócić się do organu egzekucyjnego i ma na to czas do upływu terminu przedawnienia. Organ rentowy jest wówczas „klientem” organu egzekucyjnego, który działa na jego wniosek i na podstawie tytułu wykonawczego, który wystawia wierzyciel. Tę samodzielność i

zarazem odrębność zadań organów ma na uwadze prawodawca, co wyraża zwrot użyty w art. 24 ust. 5b ustawy - „*podjęcie pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek*”.

Innymi słowy w sprawie nie można stwierdzić naruszenia art. 80 ust. 1 i 2 oraz art. 81 ust. 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, gdyż poza sporem jest, iż zajęcie rachunku bankowego nie było skuteczne, co nie oznacza, iż z tej przyczyny Sąd w zaskarżonym wyroku naruszył art. 24 ust. 5b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, albowiem czynnością zmierzającą do wyegzekwowania należności z tytułu składek, podejmowaną przez organ rentowy, było wystawienie tytułów wykonawczych na zaległości składkowe skarżącego i wystąpienie na podstawie tych tytułów do organu egzekucyjnego, czyli do naczelnika urzędu skarbowego, z wnioskiem o wszczęcie i prowadzenie egzekucji. Odpowiedź Banku w K., iż nie prowadził rachunku bankowego W. K. świadczy o nieskuteczności czynności egzekucyjnej i bezskuteczności egzekucji na tę chwilę, co nie jest równoznaczne z zakończeniem postępowania egzekucyjnego, które ma na uwadze art. 24 ust. 5b ustawy.

II. Zarzut naruszenia przepisów procesowych ma znaczenie, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy – art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. Skarżący nie zarzuca nieważności postępowania i nie stwierdza się jej również z urzędu.

Dopuszczenie przez Sąd dowodów z urzędu nie stanowi naruszenia przepisów procesowych. Skoro sąd drugiej instancji w dwuinstancyjnym osądzie sprawy samodzielnie ustala stan faktyczny i suwerennie rozstrzyga sprawę, to nie można odmówić Sądowi prawa do uzupełnia materiału dowodowego w postępowaniu apelacyjnym. Art. 232 zdanie drugie k.p.c. w zw. z art. 3 k.p.c. i art. 227 k.p.c. i kolejne wymienione w zarzucie nie zostały naruszone. Rzecz w tym, iż decyzje organu rentowego mają być zgodne z prawem i zasada ta działa nie tylko na korzyść ubezpieczonego. Temu służy kontrola sądowa, co wiąże się z dodatkowym postępowaniem dowodowym.

Z kolei reżim prekluzji dowodowej z art. 381 k.p.c. skierowany jest do stron, a nie do sądu, który może z urzędu uzupełnić materiał sprawy jeśli uzna, że nie jest dostatecznie wyjaśniona do rozstrzygnięcia.

Natomiast art. 378 § 1 k.p.c. ma na uwadze nierozpoznanie zarzutów apelacji i wpływ tego zaniechania na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.), a nie „*oparcie wyroku na dowodach niepodniesionych w apelacji*” i przeprowadzenie dowodów z urzędu przez sąd drugiej instancji.

Zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. nie ma wpływu na wynik sprawy, gdyż o zwieszeniu przedawnienia na podstawie art. 24 ust. 5b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie decydowało skuteczne zajęcie rachunku bankowego.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ k.p.c.).

O kosztach pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie § 4 ust. 3, § 15 ust. 2 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

[SOP]

[ms]